



Mesurar la cultura per poder governar-la

Published by [Interacció](#) [1] on 22/06/2017 - 10:51 | Last modification: 02/06/2026 - 09:52

L'article *Sistemas estatísticos para a economia da cultura da Espanha*, de Pau Rausell Köster, Vicente Coll-Serrano i Cristina Pardo-Garcia, descriu l'evolució dels sistemes d'informació cultural espanyols en un moment en què la cultura ja no es presenta només com un àmbit simbòlic o patrimonial, sinó també com un sector econòmic que necessita eines pròpies de mesura, diagnòstic i seguiment. El text parteix d'una idea central: sense dades sistemàtiques, la política cultural tendeix a moure's entre intuïcions, discursos genèrics i dificultats estructurals per justificar prioritats públiques.

Els autors situen les estadístiques culturals dins una transformació més àmplia de les polítiques públiques actuals. La cultura entra progressivament en lògiques de planificació, avaluació i rendició de comptes pròpies d'altres sectors estratègics. Això implica construir instruments capaços de descriure ocupació cultural, consum, producció, circulació de béns i serveis culturals o pes econòmic dels sectors creatius. El text revisa diferents eines desenvolupades a Espanya i internacionalment: comptes satèl·lit de cultura, observatoris culturals, sistemes d'indicadors, mapatges culturals i metodologies econòmiques.

Una de les aportacions més interessants és que l'article no presenta aquestes eines com a mecanismes neutres. Mesurar cultura implica sempre decidir què compta com a activitat cultural, quins sectors entren dins l'anàlisi i quines dimensions queden fora del sistema estadístic. Aquesta tensió apareix especialment en les economies digitals, les pràctiques híbrides o les formes culturals comunitàries difícils d'encabir en classificacions econòmiques tradicionals.

El text també mostra com els observatoris culturals es converteixen en dispositius estratègics de governança. No són només espais de recopilació de dades. Funcionen com a infraestructures de lectura del sistema cultural, capaces de produir diagnòstics territorials, orientar polítiques públiques i legitimar determinades prioritats institucionals. Aquesta idea és especialment rellevant, en un context on molts municipis disposen de dades fragmentàries sobre usos culturals, però tenen més dificultats per interpretar ecosistemes culturals complets.

Mesurar la cultura no és només recopilar dades. També implica decidir quines activitats, pràctiques i formes de valor entren dins la mirada institucional.

L'article conserva un cert clima de la dècada de 2010, molt marcat per la consolidació de la "economia creativa" com a llenguatge institucional global. La cultura hi apareix sovint vinculada a competitivitat, innovació i desenvolupament econòmic. Llegit avui, això obre una pregunta important: fins a quin punt la necessitat de demostrar impacte econòmic ha acabat condicionant les formes de legitimar públicament la cultura? (n. de l'e., 2026)

Referència

Rausell Köster, P., Coll-Serrano, V., & Pardo-Garcia, C. (2017). *Sistemas estatísticos para a economia da cultura da Espanha*. *Revista Observatório Itaú Cultural* (23) (p. 79-92). Observatório Itaú Cultural.

[Text complet de la revista \(pdf\)](#) [2]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Tags: economia de la cultura

Tags: polítiques culturals



Tags: avaluació de polítiques culturals

Tags: sectors culturals i creatius

Tags: gestió cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2017/mesurar-la-cultura>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/obs23_book_af_issuu_0.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7124>